

Sopka Svaté Heleny 35 let poté

napsal: Brian Thomas, M.S.

Sopka svaté Heleny je v geologii známým pojmem a její jméno zná i řada laiků. Hlavní erupce v roce 1980 vyplnila údolí v okolí mnohametrovými nánosy sopečných produktů a usazených hornin. Další materiál přidala druhá, menší erupce a třetí, nejsvrchnější nánosy tvoří produkty výbuchu z roku 1982. Později v těchto nánosech jarní povodně, proudy bahna a voda z tajícího sněhu vytvořily trhliny, které odhalily ostré a rovné spojnice mezi nánosy z jednotlivých erupcí. Prokázaly tak definitivně tzv. katastrofických geologů, že rychle proudící voda dokáže vytvořit vícečetné vrstvy usazenin o šířce menší než prst, o kterých konvenční, uniformitarianistická geologie tvrdí, že vznikaly miliony let. V průběhu následujících let vznikl kaňon (viz obrázek), který není nepodobný jiným velkým kaňonům na světě, např. Velkému kaňonu v Coloradu.

Při výbuchu sopky svaté Heleny se mnohometrové vrstvy usazených hornin (nemyslíme teď sopečné horniny, ale usazeniny, které např. bahnotoky nanesly v okolí sopky) vytvořily během hodin, a vytvrdily se během následujících dní a týdnů poté, co je slunce a vítr vysušily. Je možné, že usazené horniny vznikaly stejným způsobem i jinde na světě rychlým naplavováním, třeba při globální katastrofě potopy, a nikoli pomalým usazenováním zrníčko po zrníčku?

Geologists examine the canyon formed by a 1982 lahar, revealing layered deposits from 1980 and 1982 eruptions.

© Copyright Steve Austin. Adapted for use in accordance with federal copyright (fair use doctrine) law. Usage by ICR does not imply endorsement of copyright holders

Sopka svaté Heleny také poskytla zajímavý vhled na to, jak může být scestné radioizotopové datování. Geolog Steve Austin odebral v roce 1986 vzorky sopečných hornin z erupcí z let 1980-1982, tedy jen několik let starých. Draslík-argonová metoda datování však dala výsledky od 340 000 let do 2,8 milionu let.¹ Naskytá se otázka, zda není možné, že i jiné horniny, jejichž stáří bylo určeno draslík-argonovou metodou, jsou datovány nesprávně. Další zajímavý fakt je, že například krystaly zirkonu obsahují více argonu, než vůbec mohlo vzniknout rozpadem draslíku.

Díky sopce svaté Heleny víme, že vrstvy usazených hornin a strmé kaňony mohou vznikat v rámci hodin, nikoli milionů let. Tato fakta jsou nepopíratelná. Rovněž ukazuje na možné chyby a rizika radioizotopového datování. Od výbuchu této sopky se katastrofismus (geologický obor, který tvrdí, že geologické jevy vznikají náhle při velkých katastrofách,

jako jsou záplavy, výbuchy sopek nebo zemětřesení) stal uznávaným podoborem geologie.

Researchers look northward and down into the floor of the Mount St. Helens crater where the volcano has erected a 100 foot tall lava dome. Radioisotope “ages” of 10-year-old rocks from the dome were dramatically incorrect.

© Copyright 2014 United States Geological Survey. Adapted for use in accordance with federal copyright (fair use doctrine) law. Usage by ICR does not imply endorsement of copyright holders.

Obrázky jsou majetkem autorů uvedených v copyrightu pod obrázkem. Jejich využití je neziskové a v souladu s platným federálním zákonem o copyrightu (Fair use doctrine). Originály obrázků dostupné z <http://www.icr.org/article/8801>.

Odkazy

1. Austin, S. A. 1996. Excess Argon within Mineral Concentrates from the New Dacite Lava Dome at Mount St. Helens Volcano. *Creation Ex Nihilo Technical Journal*. 10 (3): 335-343.

**Brian Thomas je vědecký autor Institutu pro Výzkum Stvoření (ICR, Institute for Creation Research).*